

מסורת הש"ס

(א) ענין מוסף ע"פ י"ח: ד"ה מתקלה... (ב) ב"ק פ"ג פ"ג פ"ג... (ג) וק"ט... (ד) וק"ט... (ה) וק"ט... (ו) וק"ט... (ז) וק"ט... (ח) וק"ט... (ט) וק"ט... (י) וק"ט... (יא) וק"ט... (יב) וק"ט... (יג) וק"ט... (יד) וק"ט... (טו) וק"ט... (טז) וק"ט... (יז) וק"ט... (יח) וק"ט... (יט) וק"ט... (כ) וק"ט... (כא) וק"ט... (כב) וק"ט... (כג) וק"ט... (כד) וק"ט... (כה) וק"ט... (כו) וק"ט... (כז) וק"ט... (כח) וק"ט... (כט) וק"ט... (ל) וק"ט... (לא) וק"ט... (לב) וק"ט... (לג) וק"ט... (לד) וק"ט... (לה) וק"ט... (לו) וק"ט... (לז) וק"ט... (לח) וק"ט... (לט) וק"ט... (לך) וק"ט... (לך)

חוריה אור השלם

- 1. בת ככל השדודה אשר ישלם לה את גומלן שמתלה לנה אשר ישלמה ופני את עלליך אל השלם... 2. בני עין היקרים הנשקלים בפי אביה החשבון לגבלי חרש מעשה ידי יוצר... 3. גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלה יי עלליך עד השמירה... 4. ענין עוללה לנפש מכל בנות עזרי... 5. איכה כ נא וישראל לבוזים הלא י... 6. על אלה אני בוכיה ענין ענין ירדה מים כי רחוק ממני מרחם משה פשי יהו בני שונמיה כי גבר אביה איכה א טו... 7. בת עמי חגרי שק והתפילש באפר אבל יחד עשי לך מספר תמורים כי פתאם יבא השדר עליו... 8. והעדר שירות ונבול וכוונת ואיש ונתלה... מוכה כ ב

מוסף רש"י

מאי דכתיב עיני עוללה לנפשי... מ"ה דכתיב ל"ה גרם אלף ריש קול מוקף... מ"ה על פתח ומה שפני עוללה אל עיני ככר יעיר... מ"ה מכל (מסופח חס) כלומר... מ"ה קל חמר ריש קולא חיי על עמי המתקלה הנה עיני עלי... מ"ה עיני ככר עיני עוללה אל עמי המתקלה עיני רביק... מ"ה מכל משפחות עיני רביק... מ"ה טוללה מותלת את עיני... מ"ה לנפשי על נפשי מפי קריתיה ומוסר חס... מ"ה לא שני דמק ונקח מנצל הכית מתקו טול... מ"ה אלא דאמר לו... מ"ה שני עיני... מ"ה לך חוק וקני... מ"ה מנחת לא קולל כמי מים דמנח... מ"ה וינייה ויני... מ"ה ונח שטר לא סכח לו ככל הכית לנקח... מ"ה אלף אל סכח לו שטר ואלא... מ"ה לקני לה (רש"י ב"ב י"ח)... מ"ה אף בשטר נמי לא קנה... מ"ה דמנחת מוקדוקין סכח לו (שם)

הניזקין פרק חמישי גיטין

קלוזי פטילין. דפוס פטילין חוק מן הרצועה קרוי קלוזה כדלמרי נמסקת סוכה (דף טו:) אוחה כרצועה ואיני אוחה בקלוזה: דדרעא. מ' סאה ודרשא סהס גדולים ד' בתים ככל קלוזה הו' ג' זימני מ' סאה. ור"ת ד' לא היא כיצת אחד של זרוע גדול מאחד ממני הלא לפי שכן כל ארבע פרשיות צבית אחד ובכל רשף פרשה אחת צבית אחד וז"מ דפוס של רשף מתוך שררף לחלק הבתים ולהיות רוח צבית וקובעין על מושג אחד הולך המושג להיות רחב והיו על אחד שלשה שזרוע: ארבעה קבין. כמורכב בית דלשון: בלוינו דגושפניק. ארבעה אס הסו ביופין. והיינו מסולאים לשון סולו לרובכ (המלה סה) לא מסולה ככנס אופירי) משוכחין היו ביופין מן הפז: בלוינו דגושפניק. ארבעה שנתחמתימה כ"י שנתחמתימה כנגדן: כפס מרחיקנה מהסו דוכסא. שלא הגעתי ללמוד אוחה פסוק: אינגר. מעט: פוססא ופנגא. דף וח"י: על כונו שך כגבור. והיכן כגורתך: עלי ועליך. ששמי נתחלל ככך: שוליא דנגרי סוה. לא היה רבו לתורה אלא רבו לאומות של נגריס: שוליא. אינריין: הולרך ללווס. הרב: קידס. השכים: שפי פטילוס כנר אחד. אשם איש: לא שנו. דמקחו טטל: אלא דלמרו ליה. בעלים לזה שלקח דמסיקקין: לך חוק וקני. מחוקה דמיון דדניורא כנגלמא הוא איכה למימר השני נח לי: אכל. אי סכח ליה שטלה בשמיה: קני. דטולי האי לא הוה ליה למיעבד אי לאו דזונה ליה מנכ גמור ומדעת: אחריוס. דל"י טרפו לא מנייה לגבייה דמי ארעא: ה"ג

כל טמון שפוסקין עליו. כי איכה סכנת נפשות פודין שבזין יומר על כדי דמיהן כדלמריין כפרק השולח (ועיל דף מה.) גבי מוכר עצמו ואת זביו לעובדי כוכבים כ"ש הכא דליכא קטלגא אי נמי משוס דמופלג כחכמה יהיה: אבל קצוצי תפילין נמצאו בראשי הרוגי ביתר רבי ינאי ברבי ישמעאל אמר שלש קופות של ארבעים ארבעים סאה א' במתניתא תנא ארבעים קופות של שלש שלש סאין ולא פליגי הא דרישא הא דדרעא אמר רבי אסי ארבעה קבין כווח נמצאו על אבן אחת עולא אמר תשעת קבין אמר רב כהנא ואיחיאמא שלא בר מרי מאי קראה יבת ככל השדודה אשרי שישלם לך וגו' אשרי שיאחוז ונפין את עולליך אל הסלע: בני ציון היקרים המסולאים בפז מאי מסולאים בפז אילומא דהוה מחפי בפזא והאמרי דבי רבי שליא א' תרתו כותקלי אויסתירי פזא נחות בעלמא חרא כרומי וחרא כבולי עלמא אלא שהיו מגניין את הפז ביופין מעיקרא חשיבי דרומאי הוו נקטי בלוינא דגושפניקא ומשמשו ערסיהו מבאן ואילך מייתו בני ישראל ואסרי בכרעי דפרוריהו ומשמשו אמר ליה חד לחבריה הא היכא כתיבא אמר ליה גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת אמר כמה מרחיקנא מדוכתא פלן אמר ליה אינגר פוסתא ופלנא אמר ליה אי מטאי לגביה לא איצטריכי לך אמר רב יהודה אמר שמואל שמוס שמועון בן גמליאל מאי דכתיב יעני עוללה לנפשי מכל בנות עירי ארבע מאות בתי כנסיות היו בכרך ביתר ובכל אחת ואחת היו בה ארבע מאות מלמדי תינוקות וכל אחד ואחד היו לפניו ארבע מאות תינוקות של בית רבן וכשהיה אויב נכנס לשם היו דוקרין אותן בחושריהן וכשגבר אויב ולכרום כרכום בספריהם והציתום באש: ת"ר מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי לקרצותיו סדורות לו תלתים הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר ר' מי נתן ענה אוחה ואתו תינוק ואמר הלא ה' זו חמאנו לו ולא אבו בדרביו הלך ונתן שמעו בתורתו אמר בו מוכחתי בו משום עד שפדאו כממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע אמר רב יהודה אמר רב מעשה בכנו ובבתו של ר' ישמעאל בן אלישע שגשבו לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק כוולדות הכניסים לחדר זה ישב בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה זה אמר אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה וזאת אומרת אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד ובכו כל הלילה כיון שעלה עמוד השחר הכירו זה את זה ונפלו זה על זה וגעו בכביה עד שיצאה נשמתן ועליהן קונן ירמיה יעל אלה אני בוכיה עיני יורדה מים אמר ריש לקיש מעשה באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה צפנת שהכל צופין ביופיה בת פניאל בתו של כהן גדול ששימש לפני ולפנים שנתעלל בה שבאי כל הלילה למחר הלבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה בא אדם אחד שהיה מכווער ביותר אמר לו הראני את יופיה אמר לו ריקא אם אתה רוצה ליקח קח שאין כיופיה בכל העולם כולו אמר לו אף על פי כן הפשיטה ששה חלוקים ושביעי קרעתה ונתפלשה באפר אמרה לפניו רבונן של עולם אם עלינו לא חסת על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס ועליה קונן ירמיה בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספר תמורים כי פתאום יבא השודד עלינו עליון לא נאמר אלא עלינו כביכול עלי ועליך בא שודד אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו מעשה באדם אחד שנתן עיניו ושוליא דנגרי הוה פעם אחת הוצרך ר' (רב) ללות אמר לו שגר היכן היא אמר לו אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפרועו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושוחין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמעות גישרות מעיניו ונזופלות בכוסיהן ועל אותה שעה נתחמם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות כנר אחד: לקח מן הסיקריקין וכו': אמר רב לא שנו אלא דאמר לו לך חוק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב לו אחריות תניא

גה.

עין משפט
נר מצוה

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אכל וסי'
אחריות מיידי הס"ד:

הגהות מר"ב

רנשבורג

א' נב' כמתניתא פנא אלבעיס קופות של שלש שלס סאין ולא פליגי. ר"ל ר' יחיאל דלמרי ג' קופות של מ' סאה ומתניתא תנא אלבעיס קופות של ג' סאה הם לא פליגי על דכתיב אמר ר"י דלמרי רק מ' סאה דכתיב מיידי דכרעא ואיטו דכרעא וריכ מהר"ם:

לעני רש"י

אינריין ויינריין:
טוליה.

תוספות ר"ד

אמר רב ל"ש אלא דאיל לך חוק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב לו אחריות וקיל הלכה כשמואל ברבי ועוד דאמריין בחוקת הבתים אמר רב הונא אמר לי רב תחמן כולן שחבירי ראה ראייתן ראה ופספסין שדה כידם גזלן שחבירי ראה אין ראייתו ראה ואין מעפידין שדה כידו מאי קמיל תניא ליקח מסיקריקין וחזר וליקח מביה פקחו בטל לאפקי סרוב דאמר רב ל"ש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה קא שמשע לן כרסמואל דאמר שמואל אף בשטר לא